

Sejhval

©Birgitte Rubæk

Sejhval (*Balaenoptera borealis*)

Engelsk: Sei whale

Tysk: Seiwal

Fransk: Roqual de Rudolphi

Spansk: Roqual del norte

Beskrivelse:

Slank storhval med en opret forholdvis høj rygfinne, der er placeret på ryggens bagerste tredjedel. Haleroden er forholdvis tyk. Voksne dyr er mellem 12 og 18 m lange og vejer 20-30 t. Nyfødte måler 4.5 m og vejer 725 kg.

Der er 300-410 gråsorte barder i hver overkæbehalvdel og mellem 32 og 62 bugfurer der typisk ender mellem lufferne

Udbredelse:

Sejhvalen forekommer i hele Nordatlanten, men holder sig til de tempererede og subtropiske oceaniske dele. Den undgår det koldere arktiske vand.

I Nordøstatlanten er den om sommeren registreret sydvest for Island, ved Færøerne, Norge og Skotland. Arten er meget sjælden i Nordsøen og Østersøen. Ejendommeligt nok strandede det første individ, videnskaben fik kendskab til i 1819 Grömitz på Holstens østskyst. Sejhvalen er kendt fra den spanske Atlanterhavskyst, men om den forekommer i de vestligste Middelhav er uafklaret.

Forekomsten ved den vestafrikanske kyst er ikke veldokumenteret og vanskeliggøres af forekomsten af brydeshval sammesteds. Der foregår sandsynligvis om foråret og efteråret vandringer mellem fourageringsområder i nord og yngleområder i syd. Sidstnævntes beliggenhed og udstrækning er ikke kendt for Nordøstatlanten.

Forplantning :

Begge køn bliver kønsmodne i en alder af 10 år, når hannerne er 13 m og hunnerne 13.5 m lange.

Hunnen føder en unge hvert andet eller tredje år. Drægtigheden varer 10-12 måneder og diegivningen 7. Parringer og fødsler finder sted om vinteren.

Føde:

Føden består næsten udelukkende af copepoder og lyskrebs. I sjældnere tilfælde er der også blevet fundet stimefisk som lodde i maverne på nordatlantiske sejhvaler.

Naturlige fjender:

Formentlig spækhuggeren og større hajer.

Relation til mennesket

Der har været kommerciel hvalfangst efter sejhvaler ved Island, Norge, Irland, Skotland og Spanien. Fangsten ophørte i 1986, i Island dog til 1990.

Er muligvis udsat for utilsigtede bifangster i forskellige fiskeredskeer.

Lignende arter:

an forveksles med vågehvalen, der dog har tydelige hvide tegninger på lufferne og bag hovedet. Rygfinne sidder hos sejhvalen relativt længere fremme end hos andre finhvaler. Fra finhvalen kan den bedst skelnes på rygfinnens form og vinkel. Hos sejhvalen danner rygfinnens forkant en ret vinkel, mens der hos finhvalen dannes en vinkel på ca. 135° .

Danske fund og observationer

To fund i de indre danske farvande. 1955 ved Svendborg og 1980 på Nordals.

Svendborg 1955

Tekst: Carl C. Kinze